

ΑΝΑ ΒΙΣ ΣΗ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΗ ΛΑΡΝΑΚΑ
ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΩ ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΠΑΕΙ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ.
ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ, ΤΡΑΓΟΥΔΗ-
ΣΕ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ
ΤΗΣ. ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΙ ΤΟΣΗ ΦΩΝΗ
ΚΑΙ ΤΟΣΗ ΕΝΤΑΣΗ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΛΑΣΜΑ. ΕΚΕΙ-
ΝΟ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΚΑΘΙΣΜΕΝΗ ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ
ΒΕΡΑΝΤΑ ΤΗΝ ΑΚΟΥΩ ΝΑ ΛΕΕΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ. ΤΙΣ
ΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ.

Από τον Πιερρή Παναγή

Φωτογραφίες: Μαρίνα Σιακόλα

«ΝΙΩΘΩ ΤΗΝ
ΑΝΑΚΗ ΝΑ
ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ»

*Μακιγιάζ: Χάρυ Παπανικολάου Μαλλιά: Βασίλης Σιμαρίκης
Styling: Σοφία Μπούφη*

Φορώντας το κολιέ-βραβείο του Ιδρύματος «Σοφία για τα Παιδιά» για τη συνολική προσφορά της.

Π

Περίμενες όλο αυτό που συμβαίνει στην Κύπρο;

Κανείς δεν το περίμενε. Μέσα στην παγκόσμια παρακμή όμως

όλα έπρεπε να τα περιμένουμε. Και η ελάχιστη ανακούφιση, αν μπορεί να είναι ανακούφιση, είναι ότι αυτό δεν συμβαίνει μόνο σε μας ή στην Ελλάδα. Είναι σχεδόν σε όλη την Ευρώπη εκτός από τις μεγάλες δυνάμεις. Ταξιδεύω και βλέπω. Και στην Αμερική το ίδιο συμβαίνει. Πρόκειται για ένα παγκόσμιο φαινόμενο, αλλά ελπίζω στην αναγέννηση. Σε μια καινούρια αναγέννηση.

Χάθηκε το μέτρο τα προηγούμενα χρόνια Άννα;

Ναι, χάθηκε. Το να έχει κανείς τρία αυ-

τπτα- εκατομμύρια. Δεν υπήρξα ποτέ δέσμια του χρήματος.

Δεν κέρδισες χρήματα από αυτή τη δουλειά;

Δεν φρόντισα ποτέ τον εαυτό μου οικονομικά, γιατί δεν με θεωρώ πονηρή σε αυτό τον τομέα ούτε και ταλαντούχα. Ίσως αυτή να είναι τελικά και η απόδειξη ότι είμαι καλλιτέχνης. Και για να είμαι ειλικρινής, αν δεν δουλέψω δεν θα μπορώ να εξασφαλίσω ούτε καν το προσεχές μέλλον μου. Πέρασα δύσκολα. Με όλες αυτές τις δίκες και τους δικηγόρους, δυστυχώς, έχασα πολλά χρήματα που θα μπορούσα να έχω σήμερα και να μου παρέχουν μια μεγαλύτερη ασφάλεια. Θα μου άξιζε, άλλωστε, ύστερα από 40 χρόνια δουλειάς.

Υπάρχει διέξοδος; Βλέπεις φως στην άκρη του τούνελ;

Βλέπω φως στα πάντα! Είμαι ένας αισι-

Ένωθα την ανάγκη να είμαι εδώ στον τόπο μου. Είναι το λιγότερο που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος για τον συνάνθρωπό του. Θεωρώ πως είναι μια χρήσιμη ιδέα όλο αυτό που ξεκίνησε. Μάλιστα, στην πρώτη συναυλία, δεν με είχε πάρει κανείς τηλέφωνο για να συμμετάσχω και πήρα εγώ για να πω πως θέλω να βοηθήσω. Και έτσι όπως ξαπλώθηκε σε όλη την Κύπρο αποδεικνύεται ότι γίνεται δουλειά. Σπουδαία δουλειά.

Και πώς ήταν να ανεβείτε στη σκηνή, αυτή τη φορά όχι για να «ψυχαγωγήσετε» αλλά για έναν άλλο σκοπό;

Είναι ένας ευχάριστος τρόπος για να απαλύνεις κάτι δυσάρεστο. Είναι συγκινητικό να βλέπεις όλο αυτό τον κόσμο μαζεμένο για ένα τέτοιο σκοπό. Βοηθούν αυτά σήμερα. Βοηθούν σε αυτά που θέλουμε να αισθανθούμε. Όλο αυτό που συμβαίνει μας έχει ρίξει το συναίσθη-

«ΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΧΩ ΚΑΝΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΩ ΜΙΑ ΜΕΡΙΔΑ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ ΩΣ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΟΦΙΑ, ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΩ, ΘΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΩ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ ΟΣΟ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΠΟΡΩ ΩΣΤΕ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ».

τοκίνητα, τέσσερις τηλεοράσεις και εξοχικό δεν ήταν φυσιολογικό. Και για να γίνουν αυτά έπρεπε να δανειστούμε και πολλές φορές δεν υπήρχε αντίκρισμα για να τα πληρώσουμε. Γι' αυτό και οι άνθρωποι σήμερα ψάχνουν να βρουν να πληρώσουν τις ακίνητες περιουσίες τους. Θα μου πεις φταίνε αυτοί; Εν μέρει, ναι, γιατί οι άνθρωποι είμαστε ευκολόπιστοι. Το ίδιο το σύστημα μάς οδήγησε εκεί με πρότυπα τον πλούτο και το γκλάμουρ. Υπήρξαμε κακομαθημένοι και δυστυχώς είμαστε θύματα αυτής της εποχής.

Υπήρξες όμως μέρος αυτής της εποχής και κάποιοι θα αναρωτιούνται «τι ανάγκη έχει η Βίσιπ, αυτή έχει εκατομμύρια».

Ως θύμα ήμουν και εγώ μέρος αυτής της εποχής. Και η Βίσιπ δεν έχει -απαραί-

οδοξος άνθρωπος. Η ιστορία το αποδεικνύει, άλλωστε, το έχουμε διαβάσει στα βιβλία...

Παρακολουθείς τις εξελίξεις;

Όσο μπορώ, ναι, παρακολουθώ. Θέλω όμως να παρακολουθώ ειδήσεις και όχι τηλεοπτικούς καβγάδες ή προπαγάνδες υπέρ του ενός ή του άλλου. Βρίσκω αδιάτακτο, υποκριτικό και κυδαίο το ένα κόμμα να βρίζει το άλλο για τους δικούς τους εγωιστικούς λόγους. Εγιναν τραγικά λάθη από τις κυβερνήσεις, αλλά δεν είναι καιρός για ανταγωνισμούς. Ο λαός χρειάζεται κουράγιο, δύναμη και την αλήθεια πάνω απ' όλα.

Συμμετείχες στην πρώτη συναυλία αλληλεγγύης στη Λευκωσία και στην αντίστοιχη της Λάρνακας. Ένωθες υποχρέωση να είσαι εδώ;

μα, την ενέργεια. Είμαστε σαν χαμένοι. Υπάρχει μεγάλη ανασφάλεια και είναι μεγάλη κατάρα να μην ξέρεις τι θα σου ξημερώσει αύριο, ειδικά αν έχεις παιδιά. Να σπκόνεσαι το πρωί και να μην έχεις να ταΐσεις το παιδί σου. Είναι το τελευταίο σκαλί της εξαθλίωσης, του εξευτελισμού.

Η μουσική βοηθά σε αυτό που ζούμε;
Είναι αντίδοτο και εκτόνωση η μουσική. Από τότε που δημιουργήθηκε αυτός ο κόσμος οι άνθρωποι τραγουδούν. Τραγουδούν τον πόνο τους, τη χαρά τους, το κλάμα τους, τον έρωτά τους, το πρόβλημά τους. Όπερες, δημοτικά, λαϊκά, ποπ, ροκ. Και εγώ αγαπώ όλα τα είδη, φτάνει να είναι εμπνευσμένα. Χωρίς μουσική θα είχαμε μαραζώσει. Και θέλω να βοηθήσω με όποιον τρόπο μπορώ με τη μουσική. ▶

Γ' αυτό αποφάσισες να βοηθήσεις και το ίδρυμα «Σοφία για τα παιδιά»; Αλήθεια, πώς προέκυψε η εμπλοκή σου; Η Ελίτα (ο.σ. Μιχαηλίδου) μου πρωτομίλησε γι' αυτό. Με βοηθούσε στο rockumentary και μου είπε ότι άξιζε να δω την προσπάθεια αυτών των ανθρώπων. Γνωριστήκαμε με τη Μαρίνα (ο.σ. Σιακόλα), την πρόεδρο του ιδρύματος και είπαμε να κάνουμε ένα ταξίδι στην Κένυα. Και έκανα ένα ταξίδι ζωής. Το περίεργο δε, ήταν ότι μου έλεγαν όλοι να προσέχω. Να προσέχω από την επικινδυνότητα της χώρας, την εγκληματικότητα.

Φοβήθηκαν;
Ούτε μια φορά. Είχαμε πάει την πρώτη μέρα στην Κιμπίρα και ένιωθα μια σκοτεινή ενέργεια -όχι όμως αρνητική- παρόλο που το πρώτο πράγμα που είχα δει εκείνη τη μέρα ήταν ένα μπαρ όπου οι άντρες έπιναν ένα κράμα βενζίνης, σιτηρών και αχύρων. Είχαν μια αγκιγάδα αλλά

δεν φοβήθηκαν. Ήμουν συνεπαρμένη από την αλήθεια της ζωής τους. Μου αρέσει πολύ αυτό που κάνει η Μαρίνα. Το ότι έχει αφιερώσει ένα μέρος της ζωής της στην Αφρική και στην προσπάθεια να βοηθήσει, να δώσει ζωή στα μωρά εκεί, να τους δώσει ελπίδα και νόημα, να τα στηρίξει, να τα γιατρέψει, να τα στεγάσει, να τα μορφώσει. Είναι αξιοθαύμαστη, γι' αυτό και την αγάπησα όπως αγάπησα και την προσπάθεια του Ιδρύματος.

Τι είναι εκείνο που θυμάσαι πιο έντονα από εκείνο το ταξίδι στην Κένυα, τρία χρόνια πριν;
Πολλά πράγματα. Πρόσωπα μωρών, το χαμόγελό τους και αυτόματα το απότομο σκοτεινιάσμα τους, που κοιτούσαν απορημένα. Θυμάμαι τα χρώματα, τις μυρωδιές, το πόσο χαρούμενα ήταν τελικά αυτά τα μωρά με αυτά τα λίγα που είχαν. Θυμάμαι τον David που τον ρώτησα τι θέλει να γίνει όταν μεγαλώσει και μου απάντησε «δικηγόρος κυρία». Και

συνέχεια, μου λένε, ρωτά για μένα. Και νομίζω ρωτά γιατί νοιάστηκα. Αυτό θέλουν τα παιδιά. Να ενδιαφερθείς. Να τα αγγίζεις. Να τους δώσεις κάτι.

Ερχόμενη πίσω συνειδητοποιήσες ότι κάποια πράγματα εδώ ήταν σε λάθος βάσεις;
Βεβαίως. Όπως και εκεί τα πράγματα είναι σε λάθος βάσεις. Και τελικά, παντού έχουμε βάλει λάθος βάσεις. Όλοι οι άνθρωποι όμως μπορούν να βοηθήσουν να αλλάξει αυτό. Ο καθένας μπορεί στο ελάχιστο των δυνατοτήτων του να βοηθήσει. Γ' αυτό και δέχτηκα να γίνω πρέσβειρα του Ιδρύματος Σοφία. Αν πραγματικά έχω κάνει κάποια πράγματα στη ζωή μου και μπορώ να επηρεάσω μια μερίδα κόσμου και να βοηθήσω ουσιαστικά, αληθινά, ώστε να περάσει το μήνυμά και να δοθεί βοήθεια για να βοηθηθούν τα μωρά είναι πολύ σπουδαίο. Θα τον υπηρετήσω αυτό τον τίτλο όσο καλύτερα μπορώ.

Πώς σκέφτεσαι να το κάνεις αυτό;

Τραγουδώντας, μιλώντας, ενημερώνοντας. Το σημαντικότερο είναι ότι το Ίδρυμα συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά του και τα μωρά της Κύπρου που έχουν ανάγκη από φροντίδα και φαγητό. Ήδη σε κάποια σχολεία πάνε άνεργες μητέρες και μαγειρεύουν για τα παιδιά, μιας και κάποιες οικογένειες δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν αυτό το έξτρα που χρειάζεται. Σκέψου τώρα να είναι σε διάλειμμα και το ένα παιδί να τρώει και το άλλο όχι. Δεν μπορώ να σκεφτώ πιο λυπημένη εικόνα. Πρέπει να βοηθήσουμε όλοι μαζί να αλλάξει αυτό. Σκεφτόμαστε, λοιπόν, να κάνουμε μια βραδιά που θα ποντάρει σε ένα πολύ ακριβό εισιτήριο για ανθρώπους που θα μπορούσαν να το πληρώσουν σε ένα unplugged πρόγραμμα. Επίσης σκεφτόμαστε μια μικρή

αυτό θα είμαι με τον Αντώνη.

Κάποια στιγμή είχες γράψει στο twitter ότι η παράσταση ηχογραφήθηκε. Θα κυκλοφορήσει σε cd;

Την ηχογραφήσαμε και τη μαγνητοσκοπήσαμε και κάποια στιγμή θα κυκλοφορήσει ένα συλλεκτικό box.

Αλήθεια, περιμένεις την επιτυχία των «Δαιμόνων»;

Ναι και το λέω με χαμόγελο... Ήλπιζα -θα έλεγα καλύτερα- στην επιτυχία τους. Τους άξιζε και ήθελα να συμβεί παρόλο που και όταν το πρωτοκάναμε είχε πάει πολύ καλά. Σήμερα, υπάρχουν παιδιά που το έχουν δει και 22 φορές! Και δεν είναι λόγω εμένα. Η παράσταση το προκαλεί αυτό. Δεν νομίζω ότι ο κόσμος πληρώνει εισιτήριο για να δει εμένα. Και δεν το λέω από ταπεινοφροσύνη. Δίνω την αξία σε μια σπουδαία παράσταση.

νότες που ουσιαστικά κάνουν φάλτσο.

Ήταν για μένα και γι' αυτόν. Που καμιά φορά φάλτσοάρουμε αλλά τελικά υπάρχει ενδιαφέρον ήχος και έντονος. Δεν θα πω ότι είμαστε σπουδαίοι ή άφραστοι. Το ότι είμαστε καλλιτέχνες όμως δεν μπορεί να μας το αμφισβητήσει κανείς.

Αλήθεια, το καλοκαίρι πώς θα το περάσεις;

Θα κάνω κάποιες συναυλίες στην Κύπρο, τέλος Ιουλίου, με guest την Εβελίνα (ο.σ. Παπούλια) και τον Παναγιώτη (ο.σ. Πετράκη), όπου θα μας δοθεί η ευκαιρία να παρουσιάσουμε και ένα μέρος από τους «Δαίμονες». Μετά από αυτό ελπίζω να ξεκουραστώ, γιατί το έχω ανάγκη, ενώ θα ήθελα να είμαι όσο το δυνατόν περισσότερο με την κόρη μου.

Συνειδητοποιήσες ότι θα γίνεις γιαγιά;
Όχι. Πιστεύω αυτό θα το νιώσω αφού

«ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΑ ΠΟΤΕ ΔΕΣΜΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ. ΔΕΝ ΦΡΟΝΤΙΣΑ ΠΟΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΕ ΘΕΩΡΩ ΠΙΟΝΗΡΗ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΑ. ΙΣΩΣ ΑΥΤΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ».

συναυλία στην Αμερική για τους ομογενείς Κύπριους. Και θέλω να επηρεάσω κι άλλους συναδέλφους. Μιλούσα τις προάλλες π.χ. με τον Αντώνη Ρέμο και έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον.

Στη συναυλία της Λάρνακας, ανακοινώσατε και τη συνεργασία σας για του χρόνου.

Είμαστε σε πρώιμες συζητήσεις ακόμα. Θα είμαστε μαζί σε ένα διαφορετικό, ανατρεπτικό πρόγραμμα. Και χαίρομαι που θα δουλέψω μαζί του γιατί είναι ένας τραγουδιστής με πολύ ζεστή και αγαπσιάρικη φωνή. Δεν είναι τυχαίο που τον αγαπά τόσο ο κόσμος. Νομίζω ότι έχουμε καλή χημεία και αυτό περνά κάτω.

Οι «Δαίμονες» δηλαδή δεν θα συνεχιστούν του χρόνου;

Θα γίνουν δέκα «συλλεκτικές» παραστάσεις στα μέσα του Οκτώβρη και μετά απ'

Είχε μεγαλειώδη μουσική, ωραία ιστορία, υπέροχη σκηνοθεσία, γενναϊόδωρη παραγωγή -προσεγμένη μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια- και ερμηνευτές διαλεγμένους ένα κι ένα.

Τι είναι εκείνο που σου έχει μείνει απ' τους «Δαίμονες»;

Να σηκώνονται 1000 άτομα ενθουσιασμένα και να χειροκροτούν την παράσταση και τον καθένα ξεχωριστά.

Αλήθεια, όταν τσακωθήκατε με τον Καρβέλα, αυτή την αξία που αναγνώριζες σε αυτόν, την είχες αμφισβητήσει;

Ίσα-ίσα. Την έκλαψα αρκετές φορές και την εκτίμησα ακόμα περισσότερο. Μου έλειψε τόσο πολύ και αυτός και το ταλέντο του. Γ' αυτό και κάναμε και ένα δίσκο το «Αγάπη είσαι εσύ» που δεν νοιαστήκαμε και τόσο πολύ για το τι θα είχε μέσα. Έγραψε το Ντο και το Σι, δυο

γεννηθεί με το καλό το παιδί και το πιάσω στην αγκαλιά μου.

Πώς σου το ανακοίνωσε η Σοφία;

Πολύ απλά και αφού πρώτα με ρώτησε αν κάθομαι!

Θα είσαι τόσο καλή γιαγιά, όσο υπήρξε η μητέρα σου;

Κανείς δεν ξεπερνά τη Σοφούλα αγάπη μου! Η αγάπη είναι εκείνη που σε κάνει να είσαι καλός. Έγινα μητέρα πολύ μικρή, αλλά η αγάπη υπήρχε. Όπως υπήρχε και η γιαγιά που φρόντιζε αυτά που δεν μπορούσα εγώ.

Και το εγγόνι σου πώς θες να σε λέει; Γιαγιά ή Άννα;

Νομίζω τα παιδιά αποφασίζουν μόνα τους ανάλογα με το τι τους βγάζουμε. Θα μου άρεσε όμως να φωνάζει σκέτο Άννα. Και γιαγιά να με λέει θα κλαίω από τη συγκίνηση δεν το συζητώ...